

นางรูธ

1

2

3

4

บท 1

๑ ยูมาในสมัยเมื่อผู้วินิจฉัยครอบครองอยู่นั้นเกิดกันดารอาหารขึ้นในแผ่นดิน มีชายคนหนึ่งเป็นชาวเมืองเบธเลเฮม ในยูดาห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินโมอับ คือตัวเขาพร้อมกับภรรยาและบุตรชายสองคน

2 ชายคนนั้นชื่อเอลีเมเลค ภรรยาชื่อนาโอมิ บุตรชายสองคนชื่อมารห์โลนและคิลีโอน เป็นชาวเอฟราธาห์ มาจากเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ เขาทั้งหลายเดินทางเข้าไปในแผ่นดินโมอับและอาศัยอยู่ที่นั่น

3 แต่เอลีเมเลคสามีของนางนาโอมิสิ้นชีวิตเสีย ทั้งนางไว้กับบุตรชายทั้งสอง

4 บุตรชายสองคนนี้ก็ได้อพยพชาวโมอับมาเป็นภรรยา คนหนึ่งชื่อโอรปาห์ อีกคนหนึ่งชื่อรูธ เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นประมาณสิบปี

5 แล้วมารห์โลนและคิลีโอนทั้งสองคนก็สิ้นชีวิต หญิงคนนั้นก็ต้องเปล่าเปลี่ยวเพราะเหตุสามีและบุตรชายทั้งสองของนางต้องล้มหายตายจากไป

6 แล้วนางนั้นพร้อมกับลูกสะใภ้ทั้งสองก็ลุกขึ้นออกเดินทางจากแผ่นดินโมอับ เพราะว่าเมื่ออยู่ในแผ่นดินโมอับนั้นนางได้ยินข่าวว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรงเยี่ยมเยียนชนชาติของพระองค์และประทานอาหารแก่เขาทั้งหลาย

7 นางจึงออกจากตำบลที่นางอยู่พร้อมกับบุตรสะใภ้ทั้งสอง เดินตามทางกลับไปยังแผ่นดินยูดาห์

8 แต่นาโอมิกล่าวแก่บุตรสะใภ้ทั้งสองของนางว่า "ไปเถิด ขอให้ต่างคนต่างกลับไปบ้านมารดาของตน ขอพระเยโฮวาห์ทรงพระเมตตาต่อเจ้าทั้งสอง ดังที่เจ้าได้เมตตาต่อผู้ที่ตายไปแล้วและต่อแม่

9 ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้เจ้ามีความสุข ขอให้ต่างก็ได้เข้าอยู่ในเรือนของสามี" แล้วนาโอมิก็จับลูกสะใภ้ทั้งสอง ต่างก็ส่งเสียงร้องไห้

10 นางทั้งสองจึงพูดกับแม่สามีว่า "อย่าเลย เราทั้งสองจะกลับไปกับแม่ไปถึงชนชาติของแม่"

11 แต่นาโอมิตอบว่า "ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงกลับไปเสียเถอะ จะไปกับแม่ทำไมเล่า แม่ยังจะมีบุตรชายในครรภ์ให้เป็นสามีของเจ้าหรือ

12 ลูกสาวของแม่เอ๋ย กลับไปเสียเถอะ กลับไปตามทางของเจ้า แม่แก่เกินที่จะมีสามีแล้ว หากแม่จะว่าแม่ยังมีความหวังอยู่ ถ้าแม่จะมีสามีในวันนี้และให้กำเนิดบุตรชาย

13 แล้วเจ้าจะรออยู่จนบุตรชายนั้นเติบโตได้หรือ เจ้าจะอดใจไม่แต่งงานหรือ อย่าเลยลูกสาวของแม่เอ๋ย แม่มีความสุขขึ้นมากเพราะเห็นแก่เจ้า ที่พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้กระทำแก่แม่ถึงเพียงนี้"

14 แล้วต่างก็ส่งเสียงร้องไห้อีก โอรปาห์ก็จับลาแม่สามี แต่รูธยังเกาะแม่สามีอยู่

15 นาโอมิจึงว่า "ดูเถิด พี่สะใภ้ของเจ้ากลับไปหาชนชาติของเธอและหาพระของเธอแล้ว จงกลับไปตามพี่สะใภ้ของเจ้าเถิด"

16 แต่รูธตอบว่า "ขอแม่อย่าวิงวอนให้ฉันจากแม่หรือเลิกติดตามแม่ไปเลย เพราะแม่จะไปไหนฉันจะไปด้วย และแม่จะอาศัยอยู่ที่ไหนฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉัน และพระเจ้าของแม่ก็จะเป็นพระเจ้าของฉัน

17 แมตายที่ไหนฉันจะตายที่นั่น และจะขอให้ฝังฉันไว้ที่นั่นด้วย ถ้ามีอะไรมาพรากฉันจากแม่นอกจากความตาย ก็ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษฉัน และให้หนักยิ่ง"

18 เมื่อนาโอมิเห็นว่ารูธตั้งใจจะไปด้วยจริงๆแล้ว นางก็ไม่พูดอะไรอีก

19 ดังนั้นทั้งสองนางก็พากันไปจนถึงเมืองเบธเลเฮม ต่อมาเมื่อนางทั้งสองมาถึงเบธเลเฮมแล้ว ชาวเมืองทั้งสันทักพากันแตกตื่นเพราะเหตุนางทั้งสอง จึงพูดขึ้นว่า "นี่แน่หรือ นางนาโอมิ"

- 20 นาโอมีตอบเขาว่า "ขออย่าเรียกฉันว่านาโอมีเลย ขอเรียกฉันว่ามาราเถอะ เพราะว่าวงศ์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงกระทำแก่ฉันอย่างหมิ่น
- 21 เมื่อฉันจากเมืองนี้ไป ฉันมีทุกอย่างครบบริบูรณ์ พระเยโฮวาห์ทรงพาลฉันกลับมาตัวเปล่า เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงให้ฉันทุกข์ใจดังนี้ และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ให้ฉันต้องประสบเหตุร้ายเช่นนี้จะเรียกฉันว่านาโอมีทำไมเล่า"
- 22 ดังนั้นนาโอมีจึงกลับมา และรูธลูกสะใภ้ชาวโมอับก็กลับมาด้วย ผู้กลับมาจากแผ่นดินโมอับ และเขาทั้งสองมายังเมืองเบธเลเฮมในต้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์ลีย์

บท 2

- ฟายนาโอมีนั้นมีญาติข้างสามคนหนึ่ง เป็นคนมั่งมี ครอบครัวยุติเดียวกับเอลีเมเลค ชื่อโบอาส
- 2 และรูธชาวโมอับจึงพูดกับนาโอมีว่า "บัดนี้ขอให้ฉันไปที่ทุ่งนา เพื่อจะเก็บรวงข้าวตกตามหลังผู้ที่มีสายตากกรุณาต่อฉัน" นาโอมีตอบนางว่า "ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงไปเถิด"
- 3 นางก็ออกเดินตามหลังคนเกี่ยวเพื่อคอยเก็บข้าวตก เผลอญเข้าไปในนาของโบอาส ซึ่งเป็นญาติของเอลีเมเลค
- 4 ดูก่อน โบอาสมาจากเบธเลเฮม พูดกับคนเกี่ยวข้าวว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้าเถิด" เขาทั้งหลายตอบว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่ท่านเถิด"
- 5 โบอาสจึงถามคนใช้ผู้คอยควบคุมคนเกี่ยวข้าวว่า "หญิงสาวคนนี้เป็นคนของใคร"
- 6 คนใช้ซึ่งเป็นผู้ควบคุมคนเกี่ยวข้าวจึงตอบว่า "นางเป็นหญิงชาวโมอับ กลับมาจากแผ่นดินโมอับพร้อมกับนาโอมี"
- 7 นางพูดว่า "ขออนุญาตให้ฉันเดินตามคนเกี่ยวคอยเก็บข้าวตกกระหว่างฟ่อนข้าวเถอะคะ" นางก็มาเก็บข้าวตกตั้งแต่วเวลาเช้าจนบัดนี้ เว้นแต่ได้พักเหนื่อยหนึ่งที่เรือน"
- 8 แล้วโบอาสจึงพูดกับรูธว่า "ลูกสาวเอ๋ย ขอฟังหน่อย อย่าไปเก็บข้าวที่นาอื่น หรือทิ้งนาไปเสียเลย จงอยู่ใกล้ๆ สาวใช้ของฉัน
- 9 ตาของเจ้าจงมองดูตามนาที่เขากำลังเกี่ยวเกี่ยวกันอยู่ แล้วก็จงติดตามเขาไป ฉันได้สั่งพวกหนุ่มๆมิให้รบกวนเจ้าแล้วมิใช่หรือ เมื่อเจ้ากระหายน้ำก็เชิญไปที่หม้อน้ำ ดื่มน้ำซึ่งคนหนุ่มๆตักไว้"
- 10 รูธก็ขบหน้าน้อมตัวลงถึงดินและพูดว่า "ทำไมดิฉันจึงได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ท่านจึงเอาใจใส่ดิฉันในเมื่อดิฉันเป็นแต่เพียงคนต่างดาว"
- 11 แต่โบอาสตอบนางว่า "ทุกอย่างที่เจ้าได้ปฏิบัติต่อแม่สามีของเจ้าตั้งแต่สามีของเจ้าสิ้นชีวิตแล้วนั้น มีคนมาเล่าให้ฉันฟังหมดแล้ว และเขาบอกด้วยว่า เจ้ายอมจากบิดามารดาและบ้านเกิดเมืองนอนของเจ้า มาอยู่กับชนชาติที่เจ้าไม่รู้จักมาก่อน
- 12 ขอพระเยโฮวาห์ทรงตอบแทนการงานของเจ้าตามที่เจ้าได้กระทำมาแล้วนั้นเถิด และขอให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลซึ่งเจ้าเข้ามาวางใจอยู่ได้ปกของพระองค์นั้น จงทรงปูนบำเหน็จอันบริบูรณ์แก่เจ้า"
- 13 รูธจึงกล่าวว่า "เจ้านายของดิฉัน ขอให้ดิฉันได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน เพราะท่านได้ปลอบใจดิฉัน และเพราะท่านได้กล่าวคำที่แสดงความเมตตากรุณาต่อหญิงคนใช้ของท่าน ถึงแม้ดิฉันไม่เป็นเหมือนคนหนึ่งๆในพวกหญิงคนใช้ของท่าน"
- 14 โบอาสก็บอกนางว่า "พอถึงเวลารับประทานอาหารเชิญมานี้เถิด มารับประทานขนมปังบ้าง และเอาอาหารมาจุ่มน้ำส้มเถิด" นางจึงนั่งลงข้างๆพวกคนเกี่ยวข้าว โบอาสจึงส่งข้าวต้มให้ และนางก็รับประทานจนอิ่ม และยังเหลือไว้บ้าง
- 15 เมื่อนางลุกขึ้นไปเก็บข้าว โบอาสก็บัญชาชายหนุ่มของท่านว่า "จงยอมให้นางเก็บข้าวตกกระหว่างฟ่อนข้าวเถอะ อย่าได้ตำหนินางเลย
- 16 จงดึงข้าวออกจากฟ่อนทิ้งไว้ให้นางเก็บบ้าง อย่าว่านางเลย"
- 17 นางก็เที่ยวเก็บข้าวที่ตกในนาจนถึงเวลาเย็น แล้วก็ฟาดข้าวที่เก็บมาได้นั้น ได้ข้าวบาร์ลีย์ประมาณเอฟาห์หนึ่ง
- 18 นางยกข้าวขึ้นขึ้นและเข้าไปในเมือง แม่สามีก็เห็นข้าวที่นางได้เก็บมานั้น และนางเอาอาหารที่เหลือเมื่อนางรับประทานอิ่มแล้วนั้นให้แก่แม่สามีด้วย
- 19 แม่สามีจึงกล่าวแก่นางว่า "วันนี้ลูกไปเก็บข้าวตกที่ไหนมา ลูกไปทำงานที่ไหน ขอให้ชายที่เอาใจใส่ลูกได้รับพระพรเถิด" นางจึงบอกแก่แม่สามีให้ทราบนางไปทำงานกับผู้ใด นางว่า "ผู้ชายที่ฉันไปทำงานด้วยในวันนี้ชื่อบีอาส"
- 20 นาโอมีจึงพูดกับบุตรสะใภ้ว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่เขาเถิด พระกรุณาของพระองค์ไม่เคยขาด

จากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่หรือผู้ที่สิ้นชีวิตไปแล้ว" นาโอมีก้าวแกนงด้วยว่า "ชายคนนั้นเป็นญาติของเรา เขาเป็นญาติสนิทคนหนึ่งของเรา"

21 รูธชาวโมอับกล่าวว่า "นอกจากนั้นเขายังพูดกับฉันว่า 'เจ้าจงอยู่ใกล้ๆคนใช้หนุ่มของฉันจนกว่าเขาจะเกี่ยวข้าวของฉันเสร็จ'"

22 นาโอมิพูดกับรูธบุตรสะโลห์ว่า "ดีแล้ว ลูกสาวของแม่เอ๋ย ที่เจ้าจะไปทำงานกับสาวใช้ของเขา เพื่อว่าเขาจะไม่พบเจ้าในนาอื่น"

23 ดังนั้นนางจึงอยู่ใกล้ๆสาวใช้ของโบอาสที่เกี่ยวข้าวตกลูกจนสิ้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์ลีและข้าวสาลี และนางก็อาศัยอยู่กับแม่สามี

บท 3

1 นาโอมิแม่สามีของนางพูดกับนางว่า "ลูกสาวของแม่เอ๋ย ถ้าแม่จะหาที่พึ่งพิงให้เจ้า เพื่อเจ้าจะได้มีความสุขไม่ควรรหรือ

2 โบอาสผู้ที่เจ้าไปกับพวกสาวใช้ของเขานั้น เป็นญาติของเรามาใช้หรือ ดูเถิด คืนวันนี้เขาจะมัดข้าวบาร์ลีที่ลานนวดข้าว

3 จงอาบน้ำ ทาหน้ามันสวมเครื่องแต่งกายแล้วลงไปที่ลานนวดข้าว แต่อย่าให้ท่านเห็นตัวจนกว่าท่านจะรับประทานและดื่มเสร็จแล้ว

4 เขานอนที่ไหนจงสังเกตไว้ให้ดีแล้วจงไปเปิดผ้าคลุมเท้าขึ้นและจงนอนที่นั่น ต่อไปท่านจะบอกตัวเองว่าเจ้าจะต้องทำประการใด"

5 นางตอบว่า "แม้ว่าอย่างไร ฉันจะกระทำตามทุกอย่าง"

6 ดังนั้นนางจึงลงไปยังลานนวดข้าว และกระทำตามที่แม่สามีบอกทุกอย่าง

7 เมื่อโบอาสรับประทานและดื่มจนสำราญใจแล้ว ท่านก็ไปนอนอยู่ที่ปลายกองข้าว แล้วนางก็ยกเข้ามาเปิดผ้าคลุมเท้าของท่านขึ้น และนอนลงที่นั่น

8 ต่อมาพอถึงเที่ยงคืนชายคนนั้นก็ตกใจตื่นพลิกตัว ดูเถิด มีผู้หญิงมานอนอยู่ที่เท้าของท่าน

9 ท่านจึงถามว่า "เจ้าเป็นใคร" นางตอบว่า "ดิฉันคือรูธหญิงคนใช้ของท่านค่ะ ขอให้ท่านกางชายเสื้อของท่านห่มหญิงคนใช้ของท่านด้วย เพราะท่านเป็นญาติสนิทถัดมา"

10 ท่านจึงว่า "ลูกสาวเอ๋ย ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการพระพรแก่เจ้าเถิด คุณของเจ้าครั้งหลังนี้ก็ใหญ่ยิ่งกว่าครั้งก่อนด้วยว่าเจ้ามิได้ไปหาคนหนุ่ม ไม่ว่าจนหรือมั่งมี

11 บัดนี้ ลูกสาวเอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเลย สิ่งที่เจ้าขอร้องเราระจะกระทำตามทุกอย่าง บรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ของเมืองเราทราบดีอยู่ว่าเจ้าเป็นผู้หญิงที่ดี

12 และก็เป็นความจริงด้วยที่ฉันเป็นญาติสนิท แต่ยังมีญาติอีกคนหนึ่งสนิทกว่าฉัน

13 คืนนี้เจ้าจงค้างที่นี่ก่อน พรุ่งนี้เช้า ถ้าเขาจะทำหน้าที่ญาติสนิทเพื่อเจ้าก็ดีแล้ว ให้เขาทำหน้าที่ญาติสนิทเถอะ ถ้าเขาไม่เต็มใจที่จะทำหน้าที่ญาติสนิทที่ถัดมาเพื่อเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ฉันจะทำหน้าที่ญาติสนิทที่ถัดมาเพื่อเจ้าแน่ฉันนั้น จงนอนลงเถิดจนกว่าจะรุ่งเช้า"

14 ดังนั้นนางจึงนอนอยู่ที่เท้าของท่านจนรุ่งเช้า แต่นางลุกขึ้นก่อนคนจะจำหน้ากันได้ เพราะท่านคิดว่า "อย่าให้ใครทราบว่ามีผู้หญิงมาที่ลานนวดข้าว"

15 ท่านพูดว่า "จงเอาผ้าคลุมที่เจ้าใช้อยู่แนบล้อออก" นางก็คลี่ผ้าคลุมออก ท่านก็ตวงข้าวบาร์ลีหกทะนานให้นางแบกไป แล้วก็เข้าไปในเมือง

16 เมื่อนางมาถึง แม่สามีจึงถามว่า "เป็นใครหนอ ลูกสาวของแม่เอ๋ย" แล้วนางก็เล่าตามที่ท่านได้กระทำต่อนางให้แม่สามีฟังทุกอย่าง

17 และนางว่า "ท่านให้ข้าวบาร์ลีหกทะนานนี้แก่ฉัน ท่านว่า 'เจ้าอย่ากลับไปหาแม่สามีมือเปล่าเลย'"

18 แม่สามีจึงว่า "ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงคอยอยู่ก่อน จนกว่าจะทราบว่าจะลงเอยอย่างไร เพราะว่าท่านจะไม่หยุดเลยจนกว่าท่านจะจัดการเรื่องนี้ให้เสร็จในวันนี้"

บท 4

- 1 โบอาสก็ขึ้นไปที่ประตูเมืองและนั่งอยู่ที่นั่น ดูเถิด ญาติสนิทคนที่ถัดมาซึ่งโบอาสกล่าวถึงก็เดินผ่านมา โบอาสจึงกล่าวว่า "โอ คนเช่นนี้เอ๋ย แะนั่งที่นี้ก่อนเถิด" เขาก็แะมานั่งลง
- 2 ท่านจึงไปเชิญพวกผู้ใหญ่ในเมืองนั้นมาสิบคนกล่าวว่า "เชิญนั่งที่นี้เถิด" เขาทั้งหลายก็นั่งลง
- 3 ท่านจึงพูดกับญาติสนิทที่ถัดมานั้นว่า "นาซึ่งเป็นส่วนของเอลีเมเลคญาติของเรา นั้น นาโอมีผู้ที่กลับมาจากแผ่นดินโมอับอยากจะขายเสีย
- 4 ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าควรบอกให้ท่านทราบ และขอบอกว่า ขอท่านซื้อไว้ต่อหน้าพลเมืองและต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของชาวเมืองเรา ถ้าท่านอยากจะไถ่ไว้ก็จงไถ่เถิด ถ้าท่านไม่ไถ่จงบอกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้ทราบ นอกจากท่านแล้ว ไม่มีใครมีสิทธิ์ไถ่ได้ ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ไถ่ท่านไป" ผู้นั้นจึงบอกโบอาสว่า "ข้าพเจ้าจะไถ่"
- 5 แล้วโบอาสบอกว่า "ในวันที่ท่านซื้อที่นาจากมือนาโอมีนั้น ท่านก็จะได้รู้ชาวโมอับแม่มายของผู้ตายด้วย เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับมรดกของเขา"
- 6 ญาติสนิทที่ถัดมาคนนั้นตอบว่า "ข้าพเจ้าจะไถ่เพื่อตนเองอย่างนั้นไม่ได้ จะทำให้มรดกข้าพเจ้าเสียไป ท่านจงเอาสิทธิ์ในการไถ่ของข้าพเจ้าไปจัดการเองเถิด เพราะข้าพเจ้าไถ่ไม่ได้แล้ว"
- 7 ต่อไปนี้เป็นธรรมเนียมในอิสราเอลสมัยก่อนเกี่ยวกับการไถ่และการแลกเปลี่ยน คือเพื่อจะรับรองการตกลงกัน คนหนึ่งจะถอดรองเท้าของเขาเองยื่นให้อีกคนหนึ่ง นี่เป็นธรรมเนียมของการแสดงสักขีพยานในอิสราเอล
- 8 ดังนั้นเมื่อญาติสนิทคนถัดมากล่าวแก่โบอาสว่า "ท่านจงซื้อเสียเองเถิด" เขาก็ถอดรองเท้าออก
- 9 แล้วโบอาสจึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่และประชาชนทั้งปวงว่า "ท่านทั้งหลายเป็นพยานในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าได้ซื้อทรัพย์สินทั้งหมดของเอลีเมเลค และทรัพย์สินทั้งหมดของคิลีโอนและมาห์โลนจากมือนาโอมีแล้ว
- 10 ยิ่งกว่านั้นรู้ชาวโมอับแม่มายของมาห์โลนข้าพเจ้าก็ได้มาเป็นภรรยาของข้าพเจ้า เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับมรดกของเขา เพื่อนามของผู้ตายจะไม่ต้องถูกตัดออกจากพวกพี่น้องของเขา และจากประตูบ้านเกิดเมืองนอนของเขา ท่านทั้งหลายเป็นพยานแล้วในวันนี้"
- 11 ประชาชนทั้งปวงที่อยู่ที่ประตูเมืองและพวกผู้ใหญ่กล่าวว่า "เราทั้งหลายเป็นพยานแล้ว ขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้หญิงนั้นที่กำลังจะเข้ามาในเรือนของท่านเหมือนนางราเชลและนางเลอาห์ ผู้ซึ่งช่วยกันสร้างวงศ์วานอิสราเอล ขอให้ท่านจงจำเรื่องอยู่ในเอเฟราธาห์และมีชื่อเสียงในเบธเลเฮม
- 12 ขอให้วงศ์วานของท่านเหมือนวงศ์วานของเปเรศซึ่งทามารคลอดให้แก่ยูดาห์ เนื่องด้วยเชื้อสายซึ่งพระเยโฮวาห์จะประทานแก่ท่านโดยผู้หญิงคนนี้"
- 13 ดังนั้นโบอาสก็รับรูฐมาเป็นภรรยาของท่าน และท่านก็เข้าหานางและพระเยโฮวาห์ประทานให้นางตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง
- 14 ฝ่ายพวกผู้หญิงก็พูดกับนาโอมีว่า "สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงละทิ้งเจ้าไว้ให้ปราศจากญาติที่ถัดมา ขอให้ทารกนี้มีชื่อเสียงเลื่องลือไปในอิสราเอล
- 15 ให้เด็กคนนี้เป็นผู้ชุบชีวิตของเจ้าและเลี้ยงดูเจ้าเมื่อชรา เพราะว่าเด็กคนนี้เกิดมาจากลูกสะใภ้ที่รักเจ้า ผู้ประเสริฐกว่าบุตรชายเจ็ดคน"
- 16 แล้วนาโอมีก็รับเด็กนั้นมาอุ้มไว้แนบอก และรับเป็นผู้เลี้ยงดูแลเด็กคนนั้น
- 17 หญิงชาวบ้านข้างเคียงก็ให้ชื่อเด็กนั้น พูดกันว่า "มีบุตรชายคนหนึ่งเกิดให้แก่นาโอมี" เขาตั้งชื่อเด็กคนนั้นว่า โอเบด ผู้เป็นบิดาของเจสซี ซึ่งเป็นบิดาของดาวิด
- 18 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเปเรศ เปเรศให้กำเนิดบุตรชื่อเฮสโรน
- 19 เฮสโรนให้กำเนิดบุตรชื่อราม รามให้กำเนิดบุตรชื่ออัมมีนาดับ
- 20 อัมมีนาดับให้กำเนิดบุตรชื่อนาโชน นาโชนให้กำเนิดบุตรชื่อสัลโมน
- 21 สัลโมนให้กำเนิดบุตรชื่อโบอาส โบอาสให้กำเนิดบุตรชื่อโอเบด
- 22 โอเบดให้กำเนิดบุตรชื่อเจสซี และเจสซีให้กำเนิดบุตรชื่อดาวิด